

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

29. januarja. st. st. [Izv. dop.]

Novo leto prineslo nam je novega finančnega ministra gospoda Višnjegradskega, človeka redkih finančnih sposobnostij, kakor govore, in brez-pogojno poštenega. V jednom svojih dopisov pred dobrimi osmimi meseci, ko je bil gospod Višnjegradski iz privatne službe železnične uprave poklican v gospodarstveni svet, omenjal sem, da o svojem času ta mož lahko sede na mesto ministra financ, kar se je tudi zgodilo; bivši minister Bunge, rodом Nemeč, akoravno obrusél, imel je mnogo sovragov, ki neso opuščali ni jednega slučaja, kjer je bilo mogoče pokazati na njegove pomote, (posebno na protekcijo sladkornim velikanom), dokler ga neso zvalili. Mej njegovimi najhujšimi sovražniki bile so „Moskovskija Vjedomosti“, ki so se že leto in dan bojevale proti njemu. On je morda dober profesor, dober teoretik, a na praktiki ostavil je Rusiji nekaj desetkov milijonov deficita in naše finance zapeljal v tako mesto, da nam je težko, dvigati se dalje. Torej: srečen pot!

Akoravno je Rusija zapletena okolu in okolu v mreže, ki so jej jih razstavili naši dobri prijatelji v Evropi, vendar ne pušča iz vida notranjih potreb in na vrsti je nekaj jako važnih reform. Kakor sem omenjal v svojih dopisih, podaril je pokojni car mnogo svobode svojim podložnim, no, žalibog, oni neso umeli obrniti jo tako v prid, kakor je bil njega blagi namen.

Mestno samoupravljenje predstavlja tako žalostno podobo, kakor je vidna v nekaterih konstitucionalnih državah, kadar ima krmilo v rokah preveč silna stranka, ki skrbi samo, da bi zadostila svojim strastim. V Rusiji so v mestnem samoupravljenju, rečemo v zemstvih, tudi stranke, no njih značaj je čisto drug, nego pri vas: tu ni klerikalcev in liberalcev, ni narodnjakov in vragov naroda, nego stranke, ki iz svojih osebnih, žepnih interesov pobijajo druga drugo. Ker ima zemstvo jako veliko svobodo glede narodnega zdravja, narodnega obrazovanja, komunikacij in drugih potreb ujezda ali gubernije, upotreblja to svobodo na škodo stranke, ki nema nijednega zastopnika v zemstvu, kar se tukaj večkrat vidi; tu se godi jako često, da jedno

trolejje gospodari po svojej volji jedna stranka, druga pa gleda, kako se trati in razmetava denar, ko ga plačujejo vsi brez izključenja v zemsko blagajnico.

Treba je torej, da se izmeni položenje ujezd-nega in gubernskega zemstva, to je, da se naredi konec svojevolji. Izbrana je torej praviteljstvom komisija, ki ima sestaviti nov zemski zakon. Predsednik zemске uprave, uradnik z oblastjo vašega deželnega glavarja, ima se umakniti z mskemu načelniku, ki bode imel lastnost, vesti vse administrativne in gospodarske zadeve prostega krestjanskega (kmečkega) naseljenja. Zemski načelniki bodo imeli votivni glas v ujezdah in gubernskih zemskih sebranjih, kjer bodo oskrbovali vse ekonomične zadeve svojega rayona; v administrativnem odnošenju imeli bodo vlast nekdanjih mirovnihi posrednikov, to je uradnikov, ki so pri osvobojenju rabov posredovali mej pomeščikom in njega mužiki, bivšimi krepstnimi, t. j. gledali na to, da bi dvorjan ne kratil pravic mužika in narobe, oni bodo imeli pravico, nalagati upravne kazni. Razen tega se ima izprazniti mesto mirovnihi sodnikov in njih oblast preide v roke zemskih načelnikov. Apelacijska instancija proti ukrepom zemskega načelnika bode „sjezd (sobranje) zemskih načelnikov“, ki se bode podobno sedanjemu sjezdu mirovnihi sodnikov, zbiral jedenkrat na mesec. Razen tega bode zemski načelnik imel kontrolo nad ukrepi zemskega sebranja glede narodnega obrazovanja, narodnega zdravja, komunikacij itd.

Izbirali bodo zemске načelnike dvorjani iz svoje sredine, a potrjeval jih bode gubernator, kateremu bodo tudi podrejeni.

Iz vsega tega je vidno, da kakor dozda, bode tudi znaprej vsa sila v rokah dvorjanstva; razlika je samo ta, da bode praviteljstvo imelo bolj nego do zdaj v svojih rokah zadeve naseljenja, katero ne bo pripuščeno tako brez-pogojno zemскеj kliki, kakor do zdaj.

Predsednika zemске uprave izbirali so vsi stanovi, no kakor sem rekel, lahko se je godilo, da so v glavi bili večkrat možje, ki neso imeli navade puščati roko „mimo žepa“. Zlorabo skriti je bilo vselej lahko, ker gospodarili so zemci brez vsake kontrole. Davki so rastle z vsakim dnem; zemci so si izmišljali razne sinekure in njih privrženci so z

velikim apetitom jeli „zemsko pagačo“, kar jim je bilo pri obširnosti ruske avtonomije jako lahko. Zadržali so se deficit, zemski odborniki pa so si zidali hiše in kupovali posestva. Množica pritožb na vlado, množica prizivov v časnikih o zlorabi zemskih denarjev, deficit v mnogih zemstvih, kjer bi jih ne bilo treba, vse to je pobudilo vlado, da je postavila zemsko gospodarstvo pod nadzorstvo osebe, ki bode odgovorna vladi, katero pa bodo volili vendar svobodni dvorjani v gubernskem dvorjanskem sebranju, kjer imajo večino — to bode rečeno na čast dvorjanstva — vendar večji del pošteni, obrazovani, umni členi tega privilegovanega stanu.

Mnogi tako imenovani liberalni listi vidijo v namenah vlade — korak nazaj, omejitev avtonomije. No kdor pozna blizko dejanja nekaterih zemstev, mora se z jedne strani čuditi, kako da je praviteljstvu še le zdaj prišlo v glavo pristriči peroti zemskim grabiteljem, z druge strani pa čuditi se smelosti ljudij, ki javno odobruje tatvino krvavo zasluženih denarjev v ime — svobode. Ti svobodoljubi so zelo podobni onim liberalcem v drugih deželah, katerih gaslo je: meni vse, tebi nič. Dolžnost vlade pa je, skrbeti za vse svoje davkoplačevalce jednako. Svoboda se daje tistemu ki jo razume na podlagi aksijoma: česar nečeš, da bi drugi tebi delali, tudi ti drugim ne delaj. Naučivši se liberalizma od zapadnih liberalcev, ruski svobodoljubi, podobno vašim, kriče najrajši o tem, o čegar njih duša nič ne ve — o svobodi.

Krutorogov.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. večerna konečna seja dne 24. januarja 1887.)

(Dalje in konec.)

Poslanec Kersnik je tudi nadalje osvetljeval hrepenenja posestnikov gledaliških lož in uničeval ugovore nemških poslancev, zlasti zavračal barona Šveglja. A kakor smo že rekli, debata o deželnem gledališču je s požarom končana, torej ne kaže, da bi jo še na dalje galvanizovali. Zabeležiti pač moramo, da je o tej stvari z običajno strastjo govoril g. Dežman, da ga je krepko zavračal poslanec Kersnik, da je za dramatično društvo jako iskreno se potezal dr. Vošnjak, konečno pa jako

čudo! Ti gospodje so bili namreč toli predrzni, da so Pazinskim neodrešencem „gledali v karte“ ter jeli isterske Hrvate opozarjati na njih težnje, ali da se izrazim v zlogu naših leposlovcev, „kam pes taco molí“, in to je vedno nevhvaležna uloga...

Toda, Pazinski okoličani, zlasti zavedni Lindarci pa so vam že drugi dečki! Ti vam ne skrivajo materinskega jezika svojega pred vsako lahon-sko tenjo! To se jim pozna tudi na obleki. Oni se namreč ne šemijo s tistimi kričeče, žoltimi-rudeče-križastimi oblačili laškimi, kakor Pazinski „muškar-dini“ in sploh vsi prebivalci isterskih mest, zlasti na zapadni obali.

Lepo jih je gledati Pazinske okoličane, kadar prihajajo v mesto. Ženske, stare nosijo še bele peče na glavi, mlade pa pisane robe; dolnji život jim odevajo rujava ali črna krila; vrhu teh imajo pisane predpasnike in okrog vratu istotako pestre robe, na nedrih ljubko navzkriž prevezane. Na prsih se jim leskeče zlat križec ali medalijon, viseč na zlati verižici. Prijazne, zagorele obraze jim objemajo črni lasje in izpod temnih obrvi se jim blisketajo žive, črne oči. Moški so oblečeni v črne kamižole, nekateri imajo tudi rujave suknje, iz volče volne

LISTEK.

Potopisne arabeske.

(Tretja serija.)

III.

Gospod urednik! Zadnjič vam o Pazinu nesem utegnil povedati vsega, kar mi je bilo na jeziku. Razgrnil sem pred vami samo pogled na mesto in njegovo okolico, a prebivalcev vam nesem predstavil. Da pa ne boste rekli, da vam rišem zgolj mrtve pokrajinske slike, brez stafaze, dopolnim vam dotično potopisno arabesko tudi na to stran.

Pazinci so, kakor sem vam že zadnjič povedal, po rodu Hrvati. Ali, če greste skozi mesto, zveni vam na uho povsod: „la dolce lingua italiana“ — kaj ne da, kakor pri vas v Ljubljani, kjer rabi materinščina nekaterim tudi le za domače potrebe, za občevanje s hlapci in deklami, dočim se na ulicah šopiri blažen tevtonski jezik. No, Pazinci imajo vam pa tudi povoda dovolj, da se ponašajo s presladko svojo laščino! Čemu pa bi jim bilo vele-

italijansko društvo „Cikorija“ ali kali? To društvo je zbiralšče vseh Pazinskih italijanšimov, ali kakor jim pravijo Hrvati, šarenjakov. Mej temi, kakor veste, nosi zvonec tist slovit dr. C....ini. Da ti gospodje, kakor sploh vsi isterski lahoni škilijo tja „preko mlake“, to je javna tajnost, katere le tisti nečejo videti, ki bi jo videti morali. V zavetju omenjenega društva praznujejo se bojda često prave „ultramariške“ orgije, kjer se po cele noči prepeva o „patriji belli“, in deklamuje o „fratellihi ol-tre il mare“ ter ob „Italiji irredenti“... Ako pa se kje v gostilni oglasi besedice slovanske pesni, pride vam redar praviti, da je „proibito di can-tare“ in to ne morda v noči, o „poznihi trudnihi urah“, temveč takoj v večernem somraku. Ko smo uprašali gostilničarja po uzroku tej prepovedi, pošepetal nam je na uho: perche i signori cantano per „ščavo“...

No, arogantnemu vedenju in rogoviljenju teh neodrešenih „italijanašev“ imajo se Pazinci zahvaliti na premeščenji brambovske vojašnice in gimnazija. Saj so se s poslednjega svoje dni temu lahon-skemu rovanju morali umikati najboljši profesorji, kakor na pr. gg. Brbuč, Ivančič in Matejčič. Ne

umestno in obširno govoril poročevalec dr. Bleiweis-Trsteniški. Naposled vsprejmo se finančnega odseka predlogi.

O zadnji točki dnevnega reda: proračun deželne zaklada za l. 1887. poroča dr. Mosche in stavi sledeče nasvete:

I. Skupna potrebnost deželne zaklada za l. 1887. v znesku 602.579 gld. 43 kr. in zaklada v znesku 172.948 gld. 52½ kr., torej s primankljajem 429.630 gld. 90½ kr. se potrjuje.

II. Za potrebno pokritje tega primanjkljaja naj se za l. 1887. pobira: a) 20% priklada na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in mesa. b) samostojna naklada 6 gld. od vsacega hektolitra porabljenih žganih pijač. c) 18% priklada na vso predpisano svoto vseh neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred.

III. Deželni odbor se pooblašča, da pokrije deficit v znesku 19.435 gld. 90½ kr. iz obstoječe blagajnične gotovine, in ko bi ne zadostovala, s kako finančno operacijo.

IV. Deželnemu odboru se naroča, da preskrbi potrebno Najvišje dovoljenje za sklep pod II.

V. Razglasilo e. kr. deželne predsednika na Kranjskem z dne 12. aprila 1885. o pobiranju deželne naklade od porabljenih žganih pijač ostane v veljavi tudi za l. 1887.

VI. Deželnemu odboru se nalaga: 1. da prihranjene interkalare izpraznjenih sistemizovanih mest ne porabi za nagrade in remuneracije, izimši slučaj, kadar primariji v deželni bolnici opravljajo vsled pomankanja sekundarjev istih službenih dela. 2. da zaračuni začasne doklade, ki jih je deželni zbor dovolil uradnemu osebju, katero je dotirano iz deželnih podzakladov, pri teh podzakladih. 3. Da od dne 1. marca 1887. plačuje za pokončane vidre talijo v znesku 2 gld. 4. da za gotovo izdela in predloži v prihodnjem zasedanju načrt organizacije deželnih uradnikov in penzijskega zaklada v zmislu resolucije, sklenjene l. 1886. 5. da preišče, ali bi kazalo ustanoviti deželno zavarovalnico proti škodi proti ognju za deželo Kranjsko, da o tem poroča deželnemu zboru, ter stavi nasvete, oziroma predlaga načrt. Ti načrti se vsprejmo in odobri potem „en bloc“ ves deželni proračun ter zborovanje zaključiti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. februarja.

Delegaciji zta sklicani s cesarskim ročnim pismom v 1. dan marca v izredno zasedanje v Pešto. Kakor se govori, bode skupna vlada od delegacij zahtevala 50 milijonov goldinarjev za oboroževanje skupne vojske.

Poročevalec brambenega odseka **državnega zbora** Matuš je že izdelal poročilo o kreditni predlogi za črno vojsko, katero se je razdelilo večeraj poslancem. V sredo bode v državnem zboru drugo in tretje branje predloge, katera se bode potem takoj izročila gospodski zbornici. V petek bode gospodska zbornica to stvar rešila v prvem branju in izvolila odsek, kateremu jo bode izročila. V soboto bode v gospodski zbornici že drugo in tretje branje na podlagi ustnega poročila, kar je dovoljeno, ker je stvar jako nujna.

Izstop več poslancev iz **nemškega kluba** še vedno pretresujejo razni listi. Pripoveduje se,

izdelane. Glavo si pokrivajo s črno okroglo kapico brez krajcev, nalik Črnogorcem, ali pa s črnim klobukom. Hlače nosijo kratke, nekoliko preko kolen in to iz višnjevega platna, bele nogavice in rujave usnjate čizme ali nizke čevlje. Tudi Vam ima malone vsak moški zlate nauhvice, in kar jih je priletnejših, brado ob ušesih, dočim so pod nosom in zdolaj po bradi obriti. Polti so Vam v-i, ženske in moški, rujave, sploh ožganega, začrnelega obličja. Te vrste ljudij vidite prihajati v mesto z večerne plati, sem od Karjbe, Motovuna itd.

Z druge strani se Vam tu v Pazinu predočujejo ljudje zopet v drugačni opravi. Moški imajo namreč dolge blizu do kolen segajoče suknje iz rujave ovčje volne, jako primitivno, nekam na štiri vogel prikrojene; ozke, bele, volnene hlače in boren klobuk ali brezkrajčno kapo na glavi. Preko te obleke ogrinjajo po zimi in v deževnem vremenu dolg rujav plašč iz iste ovčje volne. Ta plašč je prešit spredaj ob krajcih in zdolej ob robu okrog s rudečimi trakovi in pisanimi rožami. Obuti so do male izjeme vsi z opankami. Tudi ženske se nosijo po domače, t. j. izdelujejo si obleko iz ovčje volne. Preko bele košulje s košatimi rokavi oblačijo dolgo rujavo krilo slično meniški halji. Te halje so kaj

da je profesor Steinwender, ko se je v klubu razpravljalo o postopanju nasproti židovstvu, rekel: „Če proti Čehom in Poljakom zabavljamo, se vam dobro zdi in nas hvalite, katero ziniti proti židom, je pa pri vas zločin.“ Dr. Knotz in Steiner se še nestanič izjavila, ali ostaneta v klubu ali ne. Odsla sta z Dunaja in bosta modro počakala, da bode videla, kam se obrne javno mnenje, potem se bode pa odločila.

Ogerski ministerski predsednik Tisza bode nekda precej dolgo vodil finančno upravo. Doseči hoče namreč on, kar se dosedaj nobenemu finančnemu ministru ni posrečilo, ravnotežje v budgetu. Skrbel bode, da se bodo razni finančni zakoni strožje izvajali, kajti na ta način se nadeja znatno povišati državne dohodke in ponižati državne stroške. Predložil bode državnemu zboru v tem ali pa v prihodnjem zasedanju več zakonov o prenosu finančne uprave ter bode posebno gledal, da dobi sposobne uradnike. Mi jako dvomimo, da bi se Tisza posrečilo zboljšati državno finančno stanje, kajti stvar je že preveč zavožena.

Vnanje države.

„Novoje Vremja“ zmatra **avstrijsko** dovoljenje kredita za oboroževanje za demonstracijo proti Rusiji in zahteva, da se naredi jendenkrat konec avstrijskemu prizadevanju, pridobiti si upliv v orientu. Rusija se ne sme bati vojne. V Moskvi je, kakor poroča omenjeni list, nek avstrijski podpolkovnik generalnega štaba zgubil potni list na tri tedne, katerega je vidiral ruski konzul na Dunaju 18. julija 1886, strateški zemljevid in vojaški slovar. „Novoje Vremja“ sklepa, da je vohunjaril po Rusiji.

Kakor se piše v „Kölnische Zeitung“ iz Berlinu, se ni bati, da bi prijateljstvo Italije z Avstrijo in Nemčijo sedaj nehalo, ko je v Rimu prišlo do ministerske krize in se sploh ničesar ne bode premenilo, kar se tiče mejsebojnih odnosov teh držav.

Bolgarska vlada bode začela strožje postopati proti časnikom, kateri spodbujajo regentstvo. Zategadelj bode morda v kratkem več opozicijskih listov nehalo izhajati. Vest, ki se je nedavno širila iz Carigrada, da Rusija namera zasesti Bolgarsko, ni v Sofiji napravila nobenega utisa. Vladni krogi nikakor no verjamejo, da bi se pri sedanjih odnosih Rusija odločila za okupacijo. — O nameravanem umoru Cankova, poroča se časopisom, da so vladni pristaši v Plovidvu imeli shod in sklenili umoriti Bendereva in Cankova. Deset se jih je ponudilo, da so pripravljeni izvesti dotični sklep. Izmed teh desetih so tri izžrebali. Izžrebani so bili stotnika Radjev in Nabokjev ter nek Makedonec Georgjev. Prvemu so dali 5000 frankov in je odpotoval v Bukurešt, da umori Bendereva. Nabokjev vzel je seboj 200 funtov in odpotoval v Carigrad, da umori Cankova, v Carigradu so ga zaprli. Georgjev je tudi odpotoval v Carigrad, a ga dosedaj še neso dobili. Regentstvo hoče se tedaj z morilci znebiti svojih nasprotnikov.

Livlanski guverner poročil je **ruskemu** carju, da je vseučilišče v Drptu središče nemških agitacij v Rusiji. Car mu je nekda odgovoril, da namerava v kratkem odpraviti to vseučilišče.

Novo **italijansko** ministerstvo še ni sestavljeno, vendar se bode kmalu ministerska kriza končala. Več prejšnjih ministrov bode ostalo, mej njimi tudi grof Robilant, vojni minister Ricotti pa več ne ostane. — Vlada bode v kratkem prepovedala, voziti orožje skozi Massauah v Abisinijo. Več abisinskih ogleduhov je ukazal general Gené zapreti, a bežali so v francoski konzulat, ki je razvil zastavo. Drugi dan so pa na francoskem konzulstvu vendar sneli zastavo, ali so Italijani potem zaprli ogleduhe, ni nobenega poročila.

redko nagubane, nekatere so kar gladke, kakor vreča. Zdolaj okrog so obrobene z pisanimi trakovi, večinoma z rdečimi, kar daje tej jednolični obleki vsaj nekoliko živosti. Rokavi, ki neso po vsem omenjeni halji prišiti, vise jim po leti svobodno z ram ali pa jih imajo na hrbtu navzkriž pripete. Na glavi imajo belo trdo pološčano pečo, katere postranski vogali so pripognjeni ob ušesih navzdol. V lasé si upl-tajo pisane vrvice in trakove. Žal, da te ženske svoje lase, kakor sploh vse naše kmetice, vse preveč zanemarjajo. Češje jih redkokdaj ter si jih zvezujejo toli trdno in napeto, da jim s tem prečijo rast in razvoj, kakor Tirolke svojim prsim, na katere si privezujejo v ta namen lesene deščice. . . V ušesih se našim Istrankam zibljejo velikanske zlate nauhvice v podobi ovalnega obročka, kateremu so na spodnjem robu navesene še razne zlate jagodice. Obute so nekatere še z opankami in sivimi čarapami; večina pa jih nosi zdaj že usnjate čizme in bele nogavice. Označujoč atribut vsakej Istranki je siva volnena bisaga na hrbtu, brez katere Vam ne gre od doma za tristo korakov. Razven tega ima vsaka pristna Istranka, kmetica seveda, kadar je na poti, vedno za pasom utakneno svojo prelico s kodeljo ovčje volne ter prede in suče obi-

Turška vlada je pomnožila močno vojske v Makedoniji. Sabid paša ima v Kumanovi zbranih do 36.000 mož. Pri Kri Palanki, Karatoni in Kočani na bolgarski meji so močni vojaški oddelki. Iz Soluna odposlali so mnogo vojakov v Nevrekop in Džumo. Kakor se vidi, boji se Turčija ustaje v Makedoniji.

Izjava „Norda“ je v več ozirih jako pomenljiva in ne bode ostala brez upliva na **nemško-francoske** odnose. Ko je bilo v „Pravitelj. Vjestniku“ objavljeno obžalovanje, da nekateri ruski listi napadajo Nemčijo, ki je Rusiji prijazna, mislili so v Berlinu, da jim je rusko prijateljstvo na veke zagotovljeno. Nemški vladni listi imeli so pogum, napadati Francoze. Sedaj so pa izvedeli, da v Peterburgu dobro vedo, da bi nasprotovali ruskim koristim, ko bi Nemčija preveč močna postala in Francija preveč oslabela. Izjava ruskega oficijoznega lista bode vsekako nekoliko pomanjšala vojevitost v Berlinu. Drugačen upliv pa utegne vzbuditi dotični Peterburški dopis „Norda“ v Parizu. Francozi bodo dobili pogum sedaj, ko vedo, da se Nemčija ne more zanašati na Rusijo in da slednja ne bode pustila več Francije ponižati. Na nemška izzivanja, če se bodo še nadaljevala, utegnejo Francozi odgovoriti z vojno.

Kar se tiče **francosko-ruskih** odnosov, je jako pomenljiv nek članek „Novega Vremena“. Ta list pravi, da je minul čas, ko so Rusi le pričakovali, da se hitro odpravijo regenti v Sofiji. Rusija bode mirno čakala, da se konča ta „malenkost“. Sedaj ima važnejšo nalogo. Pripravljena mora biti, da jo zapadna Evropa ne spravi v položaj, kakršnega bi se rada ognila. Prihodnja pomlad ne sme Rusov najti v kak boj zamotanih, da se bodo lahko obrnili, kamor bodo hoteli. Ruska pozornost ne sme biti obrnena samo v Bolgarijo. Stvari v Bolgariji se tako brez sporazumljenja z Rusijo ne bodo uredile.

O volitvah v **nemški** državni zbor še dosedaj ni nobenih poročil, kar je čisto naravno, ker skrutinij je bil večeraj še le pozno zvečer končan. Vlada je še zadnje trenutke porabila, da bi zmaga. V nedeljo je razpustila volilni shod naprednjakov v Berlinu, ko je Richter jedva govoriti začel. Večera dopoldne je v Berlinu še le malo volilcev prišlo k volitvi, prav kakor bi se Berlinici dosti ne brigali zanjo. Kakor se sodi, so v četrtem in šestem volilnem okraju zmagali socialisti, izid v družem volilnem okraju je pa bil dvomljiv.

Liberalni poslanci **angleškega** parlamenta, kateri so se ločili od Gladstona, imeli so v petek shod, kateremu je predsedoval lord Stalbridge. Sklenili so osnovati svoj klub. Lorda Hartingtona in Chamberlaina ni bilo k shodu, a sta pozneje pisмено naznanila, da se strinjata z omenjenim sklepom. Nov klub se bode imenoval „Liberalna unija“. Njegov predsednik bode lord Hartington, podpredsedniki pa Chamberlain, Bright, Trevelyan in James. Sicer pa morda lord Hartington ne bode dolgo ostal v spodnji zbornici, kajti njegov oče vojvoda Devonshire je nevarno zbolel. Po očetovi smrti pride v gorenjo zbornico in Chamberlain bode potem pravi vodja unijonističnih liberalcev.

Francoski konzul v Massauahu je prosil, da bi ga odpoklicali iz zdravstvenih oziror. Vlada ga bode v kratkem odpoklicala, toda novega konzula ne bode kmalu imenovala. Kakor zatrjujejo francoski listi, je vlada bila zaukazala konzulu, da naj podpira Italijane in so vsa nasprotna poročila izmišljena. Po italijanskih poročilih iz Massauaha pa konzul ni postopal v zmislu omenjenih instrukcij. Zategadelj je tudi mogoče, da ga bode odpoklicala, ker se ni povsem ravnal po njenih ukazih, in zdravstveni oziri neso odpoklicu pravi povod. Francoska vlada želi ohraniti prijateljstvo z Italijo, sedaj, ko od severa preti Franciji nevarnost.

čajno vretence, stopajoča zamišljena po samotni cesti. . .

To so oni Istrani, kateri so pri Vas poznani po imenu Čiči, kakešne tu pa tam vidite v isti Ljubljani, prodajajoče svoj kis. Tudi v Trstu ali na Reki jih je videti, kamor donesajo na prodaj svoje oglje, ponujajoč je po ulicah z glasnim krikom: „Krbuna — ô!“ Moški natovorijo s tem primitivnim svojim pridelkom svoje mezge, ženske pa optajo z ogljem natlačene vreče kar na svoj hrbet. . .

Vender zgoraj opisana noša iz ovčje volne ni običajna zgolj v Čičih, stanujočih tu gori ob kranjski, meji v takoiimenovani „suhi Istri“, nego po vsem isterskem poluotoku, zlasti po njegovih notranjih seliščih. Kakor vidite, ovčja volna je torej pri naših Istranah že zdavnaj v čisti, dočim jo je v Nemcih dr. Jäger šele zdaj „zvohal“ kot jedino-zveličevalno snov za človeško odelo. . .

Toda, gospod urednik, po tem skoku s pota je čas, da se vrnem v svoj tir ter se ganem z mesta.

Predno pa se poslovim od Pazina, dovolite mi, da Vam predstavim nekatere gospode, s katerim sem se bil seznanil za trikratnega bavljenja v „srce“ tužne Istre. Tu mi je najprej imenovati g. profesorja

Dopisi.

Iz Višnje gore 20. februarja. [Izv. dop.] Dan za dnevom se je pričakovalo, da bode kako domoljubno pero popisalo veselico, katero je pred kratkim priredila tukajšnja prostovoljna požarna bramba. A to se dosle ni zgodilo; zato usojam si jaz o tej stvari — akoravno nekoliko zakasnjeno — vsaj povrhom poročati. Načeljam se, da bode, velečenjeni gospod urednik, tej počasnosti prizanesli, če blagovolite pomisliti, iz katerega kraja Vam dopis prihaja. — Tombola bila je izredno dobro obiskana, kajti od blizu in daleč zbralo se je toliko inteligence in prostega ljudstva, da Višnja gora kaj jednacega ne pomni. Žal, da zbog pomanjkanja prostora ni bilo mogoče cenjenim gostom zadostno in primerno postreči. Ker smo v našem mestu v takih podjetjih še novinci, upamo, da nam bode slavno občinstvo male napake in pomanjkljivosti visokodušno pregledalo. V vsakem oziru pa smo jako hvaležni in si štejemo v veliko čast — osobito požarna bramba — da so nas počastili gostje iz Litije, Ljubljane, Šmarja, Zatičine, iz Šent Vida 13 in iz Šmarja eden mož požarne brambe. Slavnost tega večera poveljčali in društvu zdatno pripomogli so naš priljubljeni okrajni glavar g. Gril, gospodje c. kr. sodnijski uradniki in njih gospé soproge iz sosednje nam Zatičine, kakor tudi več drugih dam iz okolice. Pred začetkom tombole imel je govor poveljnik požarne brambe. Najprej je v imenu društva pozdravil navzoče z „dobro došli“, potem pa se uljudno zahvalil darovalcem in darovalcem za lepe dobitke, a še več za njih prijaznost in naklonjenost. To naklonjenost in zaupanje — rekel je — vedeli bomo ognjegasci vsi kakor jeden mož s tem opravičevati, da bode vsak izmed nas vselej in vsestransko zvesto in natančno spolnoval težaven svoj posel. K sklepu govora prosi in povabi zbrane goste, da ž njim vred zakličejo presvetlemu cesarju prav prisrčen in navdušen „živio!“. Zdajci začuje se gromovit „živio!“ in „slava!“ po prenapolnjenih prostorih. — Tombola donesla je 70 gld. 6 kr. čistega dobitka, ostalo pa je še več lepih dobitkov, zato bode požarna bramba pozneje jedenkrat — najbrž po veliki noči — napravila še jedno tombolo društvu na korist. Pred tombolo in po tomboli zapel je Višnjiški pevski zbor nekaj četerospevov in moških zborov, namreč: „Zvezna“, „U boj!“, „Zakletev viharja“, „Solza“, „Popotnica požarnih brambovcev“, katero je zložil in za moški zbor uglasbil g. Janko Skrbina, nadučitelj in ob jednem poveljnik požarne brambe. Ko so se naposled domačim gg. pevcem še izborni glasovi vnanjih gospodov pevcev pridružili, zapelo se je še nekaj zborov tako krasno, da bi si človek želel pač večkrat kaj jednacega poslušati.

Domače stvari.

— (Slovensko vseučilišče v Ljubljani.) Skoro vsi nemški listi, mej njimi celo „Politik“ prinašajo vest, da so slovenski državni poslanci sklenili, poprašati vlado, kako je kaj s slovenskim vseučiliščem v Ljubljani. Ker je to vest tudi sinočnji „Slovenec“ pogrel in bi se vsled tega kdo utegnil zibati v prebujnih nadah, bodi pove-

Nemaniča, sedanjega ravnatelja gimnazije v Serravalle. Ta gospod, kakor veste, pečal se je mnogo z istrsko hrvaščino ter o njej napisal obširno razpravo z naslovom: „Čokavisch-Kroatische Studien.“ To delo je dala natisniti akademija znanosti na Dunaji, katerej je g. Nemanč dopisujoč član. — Dalje Vam navedem že prej imenovanega g. Matejčiča, profesorja v Kopru. On je porojen tu v Pazinu. Dom njegov, ki mu je v počitnicah zaveten buen retiro, stoji v zatišji starih oljk za mestnim parkom. Ondi sem se i jaz naučil selskega miru in pristne gostoljubnosti slovenske. Po dnevu sva pohajovala po divni okolici, zvečer pa proučevala kulturne razmere po mestu. Danes na pr. sva krenila v bralno društvo „Avstrijo“, kjer se zbirajo vsi domoljubni somišljeniki Pazinski; drugi dan pa sva se zatekla k gostoljubnim očetom Franjevcem, pri katerih se shaja navadno vsa posvetna in duhovna inteligencija z mesta in okolice... Imel bi Vam navesti še častnih imen, pa nečem, da bi opozoril s tem lahonske rogavileže nanje.

Konečno se mi je pridružil g. Miklavčič, sedanji kapelan v Rojanu. In v jovijalni njegovi družini ostavil sem Pazin ter se napotil gori v Lindar.

Prostoslav Kretanov.

dano, da je vsa stvar izmišljena, priprosta časninarska raca. Slovenski poslanci se o slovenskem vseučilišču neso čisto nič razgovarjali, še manj pa kaj sklepali. Kaj bi tudi, saj bi bilo vse prazno delo, kajti vsi vkupe neso toliko zmogli, da bi bili dobili v Celovec škofa, ki bi bil zmožen slovenščine in kateri bi vladi niti krajcarja troškov ne prizadel, kdo bi torej smel pričakovati, da bi sprožili vprašanje ob slovenskem vseučilišču, ki bi stalo mnogo novcev? Sicer pa pri tej priliki radi konstatujemo, da so baš sedaj slovenski poslanci, izimši jednega, soglasni in bi radi, kolikor možno, odločno postopali. Jeden pa zgago dela, on že ve za kaj, mi pa tudi in prišel bode čas, ko bodemo jasneje govorili.

— (Osobne vesti.) Kristof Busich, komisar pri policijskem ravnateljstvu v Trstu, dobil je naslov in značaj policijskega nadkomisarja. — Gustav Winkler, koncipist pri policijskem ravnateljstvu v Trstu, imenovan je policijskim komisarjem. Carinskega urada asistent g. Josip Kobau imenovan je oficijalom, g. Henrik Drasal asistentom pri carinskem uradu v Ljubljani.

— („Bauernball“) imel je svojo posebnost v tem, da se je tudi vršil v „senci bajonetov“, kakor zloglasna Zelenčeva slavnost. Od blizu in daleč bili so poklicani žandarmi stražit starega strelišča okoli in v strelišči plesajoče kmete. Ljudje, ki so videli na kolodvoru hkratu toliko oborožene sile, so dolgo ugibali, kaj to pomenja, predno so naposled vendar prišli na pravi sled. Negotovi smo, bi li te nepotrebne previdnostne naredbe zapisali na račun slabe vesti, ali pa na račun neopravičene strahopetnosti, vsekako pa jih zmatramo za „Bauernball-a“ najstrožjo kritiko.

— (Strašen dovtip.) Nekdo, ki je bil preteklo soboto na starem strelišču na plesu, priobčil je v današnji „Laibacher Zeitung“ nastopni in-serat: „I ho am Somsta mei Waib valorn, da ehliche Finda solls am Gmahaus obgem, er griekt a Moss Wain. Seppel.“ Ubogi „Seppel“, ne bode mu več pomoči, kajti zelo se nam dozdeva, da ni zgubil samo soproge, temveč tudi še nekaj drugega!

— (Konkurs) je napovedal Karol Kalinger, trgovec v Toplicah na Dolenjskem.

— (Nezgoda.) Včerajšnji brzovlak povozil je na progi mej Borovnico in Žalostno goró petletnega otroka železniškega čuvaja Kovača.

— (Nova knjižica.) Štiri povesti za slovensko ljudstvo spisal Radoslav J. 1. Nagla beseda. 2. Tujčeva osveta. 3. Gospod Grahar. 4. List papirja. Ljubljana 1887. Založil in prodaja Anton Turk, knjigovezec. Tisk J. Blaznikovih naslednikov. 80 82 str. Cena vseh štirih v enem zvezku 20 kr. po pošti 25 kr.

— (II. Izkaz.) Za Erjavčev spomenik in ustanovo došli so Goriškemu odboru še naslednji doneski: Ivan Slokar, vikar v Banjšicah, 2 gld.; Fran Kodrič, kaplan v Črnicah, 5 gld.; Matija Knez, župnik na Trbiži, 2 gld.; Janez Boštjančič v Rabenu 2 gld.; Janez Potočnik na Pontablu 2 gld.; Luka Selnik, župnik v Ovčji vasi, 2 gld.; Filip Lobe, župnik v Naborjetu, 2 gld.; S. Rutar, profesor v Spljetu, 5 gld.; Fran Hmelak, trgovec v Lokavci, 10 gld.; V. Kumar, učitelj v Gorici, 5 gld.; Na Goriški pošti nabranih 2 gld. 50 kr.; S. Gregorič v Logu 2 gld.; rodoljub v Lahih 4 gld.; Josip Ivančič, profesor v Gorici, 5 gld.; J. Jan, dekan v Dolini, 5 gld.; Nemanč v Ročnji 1 gld.; dr. I. pl. Premerstein v Tolminu 5 gld.; v Renčah nabranih po g. nadučitelji Bajci, 5 gld. 50 kr.; iz Postojine 29 gld.; M. Č. v Desklah 2 gld.; Ant. Bratina v Doberdobi, 2 gld.; Ign. Gruntar, notar v Logatci, 10 gld.; iz Cerkna nabranih 16 gld.; Anton Koblar, kaplan v Mengši, 1 gld.; Fr. Hafner, ravnatelj v Gorici, 5 gld.; Janez Gerbec v Gorici 2 gld.; Jos. Klonjšček v Št. Ferjanu 1 gld.; F. L. v Črnicah 5 gld.; Jos. Bajc, vodja gluho-nemice, 5 gld.; iz Gradišča nabranih 4 gld. 50 kr.; A. Sorč v Bolci 1 gld.; Št. Mozetič, vikar v Gorjanskem, 2 gld.; Ljudevit Jenko v Višnji Gori 1 gld.; M. Cigale na Dunaji 5 gld.; Bralno društvo v Selu 2 gld.; Jak. Čebular, profesor v Gorici, 5 gld.; pri veselici bralnega društva v Šempasu nabranih 9 gld.; mala družba v Gornjem Gradu na Štajerskem 4 gld.; bralno društvo v Kozani 2 gld.; Er. Kranjec v Soči 1 gld.; Čitalnica v Kobaridu 10 gld.; Ivan Ličen nabral pri Rebku 6 gld. 50 kr.; Ivan Kuštrin v Kožboni 2 gld.; Leopold Bolko, veleposesnik v Črnicah, 10 gld.; Fr. A. Košuta, dekan v Ločniku, 2 gld.; Marko Vales na sv. Gori 2 gld.;

Ambrož Poniž, nadučitelj v Rifembergu, 2 gld.; J. Kodrič, kaplan v Komnu, 2 gld.; Ed. Štrekelj, kaplan v Komnu, 2 gld.; Andr. Ferfolja, kaplan v Komjah, 5 gld.; Janez Kodre, vikar v Oseku, 5 gld.; Josip Ferfolja, vikar v Gabrijah, 2 gld.; G. Pavletič, kaplan v Kojskem 2 gld.; Fr. Pavletič v Gabrijah 1 gld.; Fr. Nemec v Biljah 1 gld.; Ivan Krašovec v Biljah 50 kr. — Znesek 236 gld. 50 kr. Vsled I. izkaza 423 gld. 86½ kr. in 1 delnico za 10 gld. Skup torej 660 gld. 36½ kr. in jedno čitalniško delnico za 10 gld. V Gorici, dne 19. februarja 1887.

Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 22. februarja. Doslej znani izid 71 volitev. Mej temi je 22 ožjih volitev, 4 pristaši centruma, 20 nacional-liberalcev, 5 socialistov, 4 konservativci, 2 državne stranke, 1 Welf, 1 svobodomiseln, 12 alzaških protestovcev. — Po novi cerkveni predlogi dovoljeno ustanovljanje duhovskih semenišč. Zakon o izomiki in nameščenju duhovnikov se bode z bistvenimi koncesijami, predrugičil. Deloma dopušča se tudi naseljevanje duhovskih redov. Predloga obseza tudi mnogo drugih koncesij.

Berolin 21. februarja. Volitve v Berlinu so ravnokar pričele. Na ulicah ni videti nikake razlike, le pred socialističnimi volišči nabirajo se ljudje, ker imajo delavci in mali obrtniki danes praznik. Agitacija vseh strank bila je še včeraj krčevita.

Berolin 21. februarja oh 10. uri zvečer. Doslej malo volitev znanih. Izvolitev Hasencleverja in Singerja gotova. V prvem, drugem, tretjem in petem okraji bodo ožje volitve mej svobodomiselnimi (freisinnige) in vladnimi kandidati.

Berolin 21. februarja. V Strassburgu izvoljen Kable (8262.) Ožje volitve mej socialističnimi in kompromisnimi kandidati bodo v Kraljevci (Königsberg), Elberfeldu, Vratislavi (v obeh okrajih), v Lübecku, v Draždanih in v Frankobrodu. Ožje volitve mej svobodomiselnimi in nacional-liberalci v Gdanskem in v Stettinu. Vrh tega je doslej 7 septennatu ugodnih volitev, mej njimi Bremen, Lipsko in Brunsvik, v Aachenu izvoljen centralist, v Norimbergu socialist.

Berolin 21. februarja. V drugem Berolinskem okraji bodo ožja volitev mej Virchowom (16.439 glasov) in Wolffom, ki je dobil 19.106 glasov. V četrtem okraji je izvolitev Singerja gotova. V petem okraji ožja volitev mej Laumbachom in Blumejem (10.076 in 7009 glasov). V šestem okraji Hasenclever izvoljen. V prvem okraji ožja volitev mej Klotzem in Zadtitz-Neukirchom, v tretjem mej Munke-lom in Christensenom. — Monakovo, prvi okraj: Sedlmayer (nacionallec) 7513 glasov, Ruppert (centrum) 5316, Vollmar (socialist) 4662. Prva dva prideta torej v ožjo volitev. — Monakovo, drugi okraj: Doslej izvoljeni Geutz (liberallec) s 5871 glasovi, Landes (centrum) 5366, Vollmar 8862. Najbrže bode ožja volitev mej Landesom in Vollmarom.

Rim 21. februarja. „Agenzia Stefani“ dobila iz Massuaha telegram z dne 20. t. m.: Salimbeni vrne se jutri v Asmaro. Včeraj došel drugi oddelek podkrepljenj. Potrjuje se, da je boj pri Dogoli na Abisinskem napravil velik utis Italijanom na korist.

Za Fran Erjavčev spomenik

se je nabralo po meni v „Narodu“ že izkazanih doneskov v skupnem znesku . . . 204 gld. 50 kr. Za kasiranje nekotih doneskov bilo

je stroškov „ 50 „
Torej se kaže čistega ostanka . . . 204 gld. — kr. katerega sem danes pod poštnim zavitkom z dotičnim izkazom rodoljubov, ki so te doneske uplačali, odposlal slavnemu glavnemu odboru za nabiro doneskov za Fran Erjavčev spomenik v Gorico.

V Ljubljani, dne 22. februarja 1887.

Dragotin Žagar.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec in onim, ki potrebujejo kako čistilo krvi, priporočati so pristi „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (19-2)

Tuji:

20. februvarja.

Pri **Stonau**: Henkel z Dunaja. — Herzog iz Grada. — Taimorš iz Litije. — Israel z Dunaja. — pl. Schwarzenfeld iz Maribora. — Delenec iz Kranja.

Pri **Wassner**: Kessler iz Celovca. — Aschenbauer z Dunaja. — Behofschita iz Linca. — Langer iz Rudolfovca. — Mulitz iz Gorice. — Schönwalder z Dunaja. — Kosechirer iz Prage. — Pölnner iz Grada.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. febr.	7. zjutraj	735-52 mm.	- 6-8° C	sl. svz.	obl.	
	2. pop.	735-17 mm.	- 2-2° C	sl. svz.	jas.	0 00 mm.
	9. zvečer	737-07 mm.	- 4-0° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 2-9°, za 2-5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 78-20	gld. 78-80
Srebrna renta	80-20	80 15
Zlata renta	109-15	109-40
5% marena renta	96-45	96-90
Akcije narodne banke	847-—	849-—
Kreditne akcije	273-30	275-50
London	128 35	128-25
Srebro	—	—
Napol.	10 12 1/2	10 11 1/2
C. kr. cekini	6-08	6 08
Nemške marke	62-80	62-75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	gld. 125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167	167
Ogerska zlata renta 4%	96	90
Ogerska papirna renta 5%	86	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 113	50
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	70
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	10	18
Rudolfove srečke	120	103
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	208	75

Zahvala.

Podpisani izrekamo najtoplejšo zahvalo z dna svojih pobitih src, vsem predragim in častitim prijateljem in deležnikom, koji so svoje sočutje nad britko izgubo nam preljubega očeta izrazili na najisrajnejši način, bodi si pismeno ali pa z udeležitvijo pri sprevedu zemskih njegovih ostankov.

Plati Vam Bog!

Razdrto, dne 21. februvarja 1887.

Žalujoča rodbina
Kavčič.

(140)

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR



SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-63)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicat, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-11)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halčey, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kršnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Mlin

pri **Doli**, južne železnice postaji **Zalog** in **Laze**, na **Kranjskem**, s stalno vodo, 5 tečaji, 4 sobami, kuhinjo, kletjo, magacinom, skednjem, šupo, 2 kozolcema, 2 hlevoma, 23 orali travnikov in njiv ter 20 orali bukovoga gozda, **proda se iz proste roke**. Cenilo 17.400 gld. — Ponudbe vsprejema **Fr. Müller-jev Annoncenbureau** v **Ljubljani**. (108-3)

Umrl so v Ljubljani:

19. februvarja: **Marija Slova**, meštrica, 65 let, Poljanška cesta št. 60, za rakom. — **Josip Šot**, pisatelj sin, 10 mes., Sr. Florjanca nilec št. 24, za božastjo. — **Alojzij Marinka**, hlinik sin, 14 let, Kladezne ulice št. 3, za škrlatno. — **Marija Habjan**, železniškega paznika žena, 60 let, Nove nilec št. 5, za starostjo.
20. februvarja: **Janez Zupančič**, delavec, 23 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — **Rosa Marjan**, mizarjeva žena, 77 let, Dunajska cesta št. 14, za jetiko.
21. februvarja: **Fran Gregorin**, čevljarjev sin, 2 leti, Hradeškega vas št. 1, za katrom na puhih.
18. februvarja: **Tine Žagar**, gostak, 77 let, za starostjo.

Čiščenje in zboljšanje vina.
Najboljše in izkušenejšo sredstvo za to je
GALERTA (Ostecolle sans odeur
pristna francoska.
pour clarifier.)
Izmenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri
A. Hartmann-u
v Ljubljani, Tavcarjeva palača, Dunajska cesta.
Navod, kako se rabi, zastonj. (940-36)

Kuverte s firmo
priporočila po nižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe svetle in bele. a 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495-29)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvedel sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dni, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schütze-ja ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zaman. Nadejam se, da bo to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo. Z velespoštovanjem **Jan Ježek** v **Holliceteh**.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravlja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljavanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja svo delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsed tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано **judsko domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarn **B. Fragner-ja** v **Pragi** zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega balzama**.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragner-ja**, lekarna „k črnemu orlu“ v **Pragi**, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V **Ljubljani**: **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Eras. Birschtz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **U. pl. Trnkoczy**, lekar. V **Postojini**: **Fr. Baocarcloah**, lekar. V **Kranji**: **K. Savnik**, lekar. V **Novem Mestu**: **Dom. Rizzoli**, lekar; **Ferd. Haika**, lekar. V **Kamniku**: **Jos. Močnik**, lekar. V **Gorici**: **G. Christofoletti**, lekar; **A. de Gironcoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V **Idriji**: **Josip Wardo**, lekar. V **Oglej**: **Della Damaso**, lekar. V **Trstu**: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravallo**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar.

Vse lekarn v **Avstro-Ogerske** imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirnem mojem receptu napravljenega **dr. Rosovega zdravilnega balzama** na jedne strani v steklo utisneno mojo firmo s zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natisneno vigneto. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz mo-re lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in francoskim napisom po podolžnih straneh:

„**Dr. Rosov zdravilni balzam**“

iz lekarn **B. Fragner-ja**, „pri črnem orlu“, v **Pragi**, št. 205-III., na konci škatljice je pa natisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem svo gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečino to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem se le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr. (90-3)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.